

Πρωτοπρεσβύτερος Παναγιώτης Τσιάπρας:

Δεν

χρειαζόταν να τον ξέρει κανείς, αρκεί να τον έβλεπε. Ήταν παπάς από μια άλλη στόφα. Άλλης αρετής και επιπέδου. Εμύριζε ιεροσύνη, ευωδίαζε παπαδοσύνη.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Με συγκίνηση και την προσέλευση πλήθους πιστών, τελέσθηκε στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Παρασκευή 8 Μαΐου, η εξόδιος ακολουθία για τον μακαριστό **Πρωτοπρεσβύτερο Παναγιώτη Τσιάπρα**, εφημέριο του Ναού επί 30 συναπτά έτη.

Ο μακαριστός εκοιμήθη το βράδυ της Τετάρτης 6 Μαΐου, σε ηλικία 84 ετών. Η σορός του είχε τεθεί προς προσκύνηση από το απόγευμα της Πέμπτης 7 Μαΐου στον Ιερό Ναό. Το ίδιο βράδυ τελέσθηκε ιερά αγρυπνία, ιερουργούντος του

Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου **Δημητριάδος κ. Ιγνατίου**, ενώ παρέστη συμπροσευχόμενος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης **Σιγκαπούρης κ. Κωνσταντίνος**.

Δημητριάδος Ιγνάτιος: Αναστάσιμος υπήρξε και αναστάσιμη περίοδο τον κάλεσε ο Κύριος κοντά Του

Μετά το πέρας της ιεράς αγρυπνίας, ο Σεβ. Δημητριάδος αναφέρθηκε με αγάπη και σεβασμό στο πρόσωπο του μεταστάντος, τονίζοντας τις αγαθές μνήμες που διατηρεί από τα χρόνια της κοινής τους διακονίας στον Πειραιά.

Απλοϊκός και καλόκαρδος, η μορφή του ενέπνεε σεβασμό και εμπιστοσύνη, χαρίσματα, που όπως είπε, δίνει ο Θεός στους δικούς Του ανθρώπους. Αναφέρθηκε επίσης ο Σεβ. και στην πνευματική συγγένεια που αισθάνεται μαζί του, λόγω της καταγωγής του από τον Αλμυρό Βόλου και εξαιτίας του γεγονότος ότι ο αδελφός του, π. Χρήστος Τσιάπρας διακονεί στο Βόλο.

Όπως τόνισε, ο π. Παναγιώτης αφιέρωσε τη ζωή του στο Θεό με απόλυτη ειλικρίνεια. Ανέλαβε ένα μεγάλο και σπουδαίο έργο, αυτό της Ιεράς Εξομολογήσεως. Αφιέρωσε πολύ χρόνο της διακονίας του, να δέχεται πρόσωπα στο πετραχείλι του, για να ελευθερώνει τους ανθρώπους από τα δεσμά της αμαρτίας.

Καταλήγοντας ο Σεβ. σημείωσε:

«Υπήρξε λειτουργός των μυστηρίων και του λόγου του Θεού και ήταν συνεπής στο έργο που του ανέθεσε ο Θεός.

Όποτε τον έβλεπα, ένοιωθα ότι είχα μπροστά μου ένα λευίτη και έναν άνθρωπο του Θεού. Αναστάσιμος υπήρξε και αναστάσιμη περίοδο τον κάλεσε ο Κύριος κοντά Του.»

Προικονήσου Ιωσήφ: Μια μεγάλη καρδιά και μια πλατειά αγκαλιά που χωρούσε και συγχωρούσε τους πάντες

Το πρωί της επομένης, Παρασκευή 8 Μαΐου, τελέσθηκε Όρθρος και αρχιερατική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου **Προικονήσου κ. Ιωσήφ**.

Ο Σεβ. στην ομιλία του αναφέρθηκε στην ιεροπρέπεια, την πίστη, την ευλάβεια, την αγάπη, τη στοργή για το ποίμνιο, τον ένθεο ζήλο για την ιεουργία του θυσιαστηρίου, που χαρακτήριζαν τον μακαριστό π. Παναγιώτη.

Είπε μάλιστα χαρακτηριστικά, ότι είναι «άξιον και δίκαιον, μέσα στην ατμόσφαιρα της Αναστάσεως να εξέλθει από την πρόχειρη σκηνή του κόσμου τούτου και να εισέλθει στο σαλόνι των ανακτόρων της βασιλείας του Θεού, εκεί όπου είναι η θέση του.»

Συνεχίζει τη Θεία Λειτουργία μυστικώς, σημείωσε. Και αναφερόμενος στο Ευαγγέλιο που είχε τοποθετηθεί στα χέρια του μεταστάντος, τόνισε ότι το κρατάει γιατί γι' αυτό έζησε, μ αυτό έζησε και προσπάθησε ταπεινά να φανερώσει τον Χριστό στονκόσμο.

Χαρακτήρισε τον π. Παναγιώτη, άνθρωπο θεοφοβούμενο, υπεράνω χρημάτων και μικροτήτων, με μια μεγάλη καρδιά και μια ψυχή που ήταν μια πλατειά αγκαλιά που χωρούσε και συγχωρούσε τους πάντες.

Ολοκληρώνοντας ο Σεβασμιώτατος, είπε:

«Δεν χρειαζόταν να τον ξέρει κανείς, αρκεί να τον έβλεπε. Ήταν παπάς από μια άλλη στόφα. Άλλης αρετής και επιπέδου. Εμύριζε ιεροσύνη, ευωδίαζε παπαδοσύνη.

Πονούμε ανθρωπίνως την σωματική σου στέρηση, αλλά μέσα μας έχουμε μυστικά σκιρτήματα αναστάσιμης χαράς, αφού όλη σου η ζωή ήταν μια αναμμένη αναστάσιμη λαμπάδα.»

Πειραιώς Σεραφείμ: Οδοδείκτης προς ουρανό, άνθρωπος που βίωσε την καλή αλλοίωση

Στην εξόδιο ακολουθία που ακολούθησε, προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης **Πειραιώς κ. Σεραφείμ**, συμπαραστατούμενος από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη **Προικοννήσου κ. Ιωσήφ**.

Ο Σεβ. Πειραιώς χαρακτήρισε, στην ομιλία, του τον μακαριστό, «ώριμο κατά Θεόν, που ενεκλήθη στην ουράνια δόξα για να απολαύσει των κόπων του και έναν αληθή υποφήτη των αρρήτων μυστηρίων του Θεού.».

Άνθρωπος της αγάπης και της πιστότητας, στο πρόσωπο του βιώσαμε το γεγονός της θείας αγάπης, ζήσαμε το μυστήριο της ιεροσύνης, συνέχισε. Οι πιστοί έβλεπαν τον ποιμένα τον καλόν, τον αδαπάνητο και πιστό και φρόνιμο οικονόμο της θείας χάριτος.

Στην Ιερά Μητρόπολη Πειραιώς, όπως τόνισε ο Σεβ., απολαύσαμε την πνευματική του αγάπη και των πολλών του ταλάντων. Βιώσαμε την ευγένεια, την στοργή, την φιλοκαλία, την αφοσίωση προς τον Χριστό. Ζούσε την παρουσία του Θεού στον

κόσμο, ως προσωπικό γεγονός.

Και κατέληξε τον λόγο του ο Σεβ.:

«Διακονούσε με αγάπη και στοργή τα κατά σάρκα και πνεύμα παιδιά του. Οδοδείκτης προς ουρανό, άνθρωπος που βίωσε την καλή αλλοίωση, πρόσωπο που ζούσε το γεγονός της Αναστάσεως στην προσωπική του πορεία της ζωής.

Ευχαριστούμε τον Κύριο, που γνωρίσαμε τον καλόν ποιμένα και τον πιστό οικονόμο των μυστηρίων των πνευματικών.»

Η ταφή πραγματοποιήθηκε στο Κοιμητήριο της Αναστάσεως Πειραιώς και προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης **Προικοννήσου κ. Ιωσήφ**.

